

SŁOWO CZĘSTOCHOWSKIE

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z odnośnikiem do domu lub z przesyłką pocztową 2 złote. — Cena pojedynczego numeru 10 groszy. — Płatności czekowe w Poczтовой Kasie Oszczędnościowej Nr. 307.955 — — — — — Doktor przyjmuje codziennie od godziny 8 — 10-ej i od 17 — 18-ej.

Redakcja i Administracja: Częstochowa, ul. P. Marji 32. Telefon 22-00. Radomsko, Częstochowska 9.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetry przed tekstem 40 gr. W tekście, za tekstem i nadrukowane 30 groszy. Drobne ogłoszenia wyraz po 10 gr. Najtańsze ogłoszenia drobne zł. 1.00. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia społeczne, fantazyjne, tabelaryczne i bilansowe o 50 proc. droższe.

TRAGIZM I KOMIZM POWSZECHNEJ WOJNY EKONOMICZNEJ.

Deklaracja genewska francuskiego ministra Bonnet'a, zgłaszająca gotowość zniesienia między krajami o stałej walucie nienormalnych form wymiany towarowej, jakimi są kontyngenty, stanowi wydarzenie ze wszechmiar pocieszające. Jest ono bowiem wyraźnym stwierdzeniem bankructwa panujących obecnie metod handlowych, które z wymian międzynarodowych uczyniły ponurą groteskę, urągającą najelementarniejszym zasadom współzycia między narodami.

Do czego doprowadzają kontyngenty — o tem świadczy wydarzenie, które miało miejsce niedawno na granicy francusko włoskiej... Czytelnicy uznają je może za nieco drastyczne, jest ono jednak tak charakterystyczne dla stanu, w jaki popadło to, co do niedawna nazywano „gospodarstwem światowym” że pozwalamy je sobie przytoczyć za paryskim „Temps”, gdzie jego autentyczność zaświadczyła została podpisem znakomitego publicysty, Lucjana Romier'a.

Kilka tygodni temu załadowano w Pradze transport młodych byków czeskich do wagonów, udających się do Francji. Zanim dosięgły kresu swej wędrówki, gdzie miało się dopełnić ich okrutne przeznaczenie, zwierzęta mogły sycić oczy widokiem najpiękniejszych krajobrazów, jakie zna Europa. Jechały przez Tyrol, Wenecję, Lombardję i Piemont. Wreszcie dotarły do Modeny, przeniknięte chłodem gór i dymem tuneli. Na horyzoncie zaznaczyły się już pierwsze zarysy ziemi francuskiej, gdzie byki miały spełnić ofiarę swego życia w imię aktywności bilansu handlowego swej ojczyzny.

Alści na granicy zjawił się funkcjonariusz francuskiego urzędu celnego i ze statystyką w ręku udowodnił kierownikowi transportu, że kontyngent wozowy byków został już wyczerpany i że wobec tego transport nie będzie mógł przekroczyć granicy Francji.

Jak wiadomo, od chwili rozpętania wojny ekonomicznej w Europie, rząd francuski — podobnie zresztą, jak inne rządy w Europie i poza Europą — zezwala na import produktów i towarów zagranicznych tylko w granicach kontyngentów, t. j. zgóry ustalonych ilości.

Co począć? Celnik jest nieubłagany. Nie pozostaje nic innego, jak powrót do Czechosłowacji. Kierownik transportu informuje się we włoskiej dyrekcji kolei co do warunków i kosztów ewentualnego przejazdu powrotnego. Okazuje się, że opłaty niższe przysługują tylko przy przejeździe w pierwszą stronę. Powrotna droga wymaga uiszczenia pełnej i to bardzo wysokiej taryfy przejazdu.

Kierownik transportu udał się do Paryża, aby interwenjować w urzędach centralnych. Napróżno... Dekrety i statystyki nie pozostawiają miejsca na żadne wątpliwości. Kontyngent byków został wyczerpany. Już się zdawało, że sprawa jest przesądzona, że nie pozostaje nic innego, jak powrót do Czechosłowacji, mimo że naraziłoby to eksportera na dotkliwe straty, kiedy ktoś zauważył, że o ile kontyngent na byki został wyczerpany, to kontyngent na woły nie dosięgnął jeszcze swej granicy.

Kierownik transportu wrócił do Modeny

Szybki zabieg chirurgiczny dokonał koniecznego przeobrażenia. Byki stały się wołami. I funkcjonariusz urzędu celnego ze statystyką w ręku przepuścił przez granicę transport wołów czeskich.

Taki jest obecny stan międzynarodowych stosunków gospodarczych. Dzięki zastosowaniu kontyngentów i innych wyrafinowanych metod prohibicjonizmu celnego, czynniki tak nieprawdopodobne i groteskowe, jak wyżej opisany, „regulują” wymiany handlowe świata cywilizowanego. Scena, jaka miała miejsce na granicy włosko-francuskiej, ma swój ścisły odpowiednik na wszystkich innych granicach.

Prawda, że Francja ma w tym względzie zasługi osobliwie wielkie.

Ona pierwsza zastosowała system „ekonomji własnego podwórka” i osiągnęła największe zdobycze na polu udoskonalenia metod prohibicjonizmu celnego. Ale za przykładem Francji poszły inne kraje. Na wszystkich granicach dźwigają się mury celne, wystawiające na urągawisko zasady normalnego współzycia gospodarczego między narodami. Europa jest rozczłonkowana na 27 państw, zasklepiających

się coraz bardziej w sobie samych, zamykających swe granice, aby ograniczyć dowóz towarów do ilości, najściślej niezbędnych dla potrzeb konsumpcyjnych ludności.

A rezultaty? Przynoszą je tablice Państwowego Instytutu Eksportowego o obrotach międzynarodowych w ciągu ostatnich lat. Na podstawie tych tablic można sobie urobić pojęcie o niesłychanym skurczeniu się wymiany między krajami. Handel światowy wyobraża dziś zaledwie jedną trzecią stanu z roku 1929. Odpowiednikiem tej cyfry na rynku pracy jest liczba 30 milionów bezrobotnych; liczba, która po doliczeniu rodzin bezrobotnych urasta do olbrzymiej, stumilijonowej rzeszy ludzi, pozbawionych środków utrzymania.

Deklaracja „pacyfikacyjna” ministra kraju, który zainaugurował ową samobójczą politykę handlową, jest objawem pocieszającym. Stanowi ona dowód, że coraz bardziej utrwała się w umysłach ta prawda, z której Polska uczyniła główną wytyczną swej polityki, prawda, że wojna ekonomiczna, jak wszelka wojna, w warunkach naszej cywilizacji prowadzi ostatecznie do ruiny zarówno zwyciężonych, jak zwycięzców.

Akademja ku czci Marszałka na pokładzie statku „Piłsudski”.

NOWY JORK. W odległości 140 mil od brzegów Nowej Funlandji na statku „Piłsudski” zorganizowano akademję ku czci Marszałka Piłsudskiego. Po odegraniu hymnu narodowego, generał Wienia wa Długoszowski w porywającym przemówieniu na tle wspomnień osobistych z Legionów i wojny 1920 r., przedstawił rolę Marszałka jako wychowawcy i nauczyciela armji polskiej. Na akademji obecni byli pasażerowie i załoga. Uroczystość zakończono odegraniem „Pierwszej Brygady”.

Słuszne żądanie Zw. Uzdrawisk Polskich.

WARSZAWA. Związek Uzdrawisk Polskich wszczął starania w Ministerstwie Komunikacji, aby osoby, wracające z uzdrawisk przez Kraków i korzystając ze zniżki powrotnej, miały prawo przerwy w podróży dla złożenia hołdu prochom Marszałka Piłsudskiego i wzięcia udziału w sypaniu Kopca na Sowińcu; zasadniczo bowiem przy powrocie z uzdrawisk za biletami zniżkowymi żadne przerwy w podróży nie są dozwolone.

Student lwowski ustanowił rekord lotu na szybowcu.

KRZEMIENIEC. Odbywający przesz-kolenie w szkole szybowcowej w Kulkowie koło Krzemieńca student politechniki lwowskiej Witold Kasprzyk ustanowił rekord lotu w powyższej szkole, do konując lotu żaglowego na szybowcu typu Czajka, który trwał 5 godz. 25 min.

P. Prezydent mianował 32 senatorów

WARSZAWA. Szef kancelarji cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, dr Stanisław Swieżawski doręczył wczoraj generalnemu komisarzowi wyborczemu zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o powołaniu na senatorów następujących osób:

1) Karola Algajera lat 54, ślusarza z Łodzi, 2) Zygmunta Beczkowicza l. 48, posła R. P. w Rydze, 3) Adolfa Bnińskiego l. 51, ziemianina, zam. w Gułtowach, 4) dra Emila Bobrowskiego l. 59

lekarza z Krakowa, 5) Ludwika Józefa Ewerta l. 72, przemysłowca z Warszawy, 6) dra Reginę Fleszarową l. 47, urzędniczkę z Warszawy, 7) Kazimierza Fudakowskiego l. 55, rolnika z Krasnogrodu, 8) Erwina Hassbacha l. 59, ziemianina, zam. w Hermanowie, 9) Antoniego Horbaczewskiego l. 79, adwokata z Czortkova, 10) Wojciecha Jastrzębowskiego l. 51, prof. z Warszawy, 11) Tadeusza Karszo Siedleckiego l. 42, przemysłowca z Warszawy, 12) Henryka Kaweckiego l. 49, podsekretarza stanu z Warszawy, 13) Julję Kratowską l. 65, nauczycielkę z Ciechanowa, 14) Stefanję Janinę Kudelską l. 45, urzędniczkę z Warszawy, 15) Zdzisława Lubomirskiego l. 70, ziemianina z Małej Wsi, 16) Ludwika Maciejewskiego l. 45, urzędnika prywatnego z Katowic, 17) Maksymiljana Malinowskiego l. 75, dziennikarza z Warszawy, 18) Bolesława Miklaszewskiego l. 64, prof. z Warszawy, 19) inż. Juliana Pawlikowskiego l. 47, ekonomistę ze Lwowa, 20) Tadeusza Petrzyckiego l. 50, prawnika z Brwinowa, 21) Wojciecha Rostworowskiego l. 58, publicystę z Warszawy, 22) Jana Rudowskiego l. 44, rolnika z Półwieska, 23) dra Mojżesza Schorra l. 61, prof. z Warszawy, 24) Augusta Serożyńskiego l. 52, rolnika, zam. w Lekartach, 25) Wacława Sieroszewskiego l. 75, literata z Warszawy, 26) Artura Słowińskiego l. 58 z Warszawy, 27) Wojciecha Świętosławskiego l. 54, prof. z Warszawy, 28) Kazimierza Switalskiego l. 49, dra filozofji z Warszawy, 29) Jankiela Trockenheima l. 54, kupca z Warszawy, 30) Rudolfa Wiesnera l. 45, inż. zam. w Bielsku, 31) Joachima Wołoszynowskiego l. 45, działacza społecznego z Łucka, 32) dra Stanisława Wróblewskiego l. 67, prof. z Krakowa.

Wielka manifestacja ludu śląskiego w Cieszynie.

CIESZYN. Onegdaj odbyła się w Cieszynie olbrzymia manifestacja dla uczczenia pamięci bohaterów lotników Żwirki i Wigury. W manifestacji wzięło udział przeszło 15 tysięcy osób.

Po przemówieniach red. Kaszyckiego i p. Wolickiego przyjęto rezolucję, protestującą przeciw zakazowi władz czeskich urzędzenia obchodu ku czci Żwirki i Wigury, na miejscu tragicznej katastrofy w Cierlicku.

Po przyjęciu tej rezolucji wysłano depesze do Generalnego Inspektora Sił

Zbrojnych, gen. dyw. Rydza Śmigłego.

Następnie uformował się pochód, który ruszył pod pomnik legionistów, gdzie delegacja złożyła przy dźwiękach marsza żałobnego symboliczny wieniec w imieniu ludu śląskiego.

W manifestacji wzięły udział m. in. żona s. p. Żwirki i siostra s. p. Wigury. Zamierzały one złożyć wieniec na grobie bohaterów. Władze czeskie zezwoliły jedynie p. Żwirkowej w asyście policji udać się do Cierlicka.

Przywrócenie stopni wojskowych w armji czerwonej.

MOSKWA. Centralny Komitet Wykonawczy i Rada Komisarzy ludowych ZSRR ogłosiły dekret o stopniach wojskowych dowódców armji i o zatwierdzeniu statutu służbowego dowódców.

Dla dowódców wojsk lądowych i powietrznych ustanowiono stopień porucznika, nadporucznika, kapitana, majora, pułkownika, dowódcy brygady, dowódcy dywizji, dowódcy korpusu armji, dowódcy armji drugiej klasy i dowódcy armji pierwszej klasy.

Dla dowódców marynarki stopnie porucznika, nadporucznika, kapitana - po-

rucznika, kapitana trzeciej klasy, kapitana drugiej klasy, kapitana pierwszej klasy, generała marynarki drugiej klasy, generała marynarki pierwszej klasy, generała floty drugiej klasy i gen. floty pierwszej klasy.

Ustanowiono też stopień marszałka ZSRR, nadawany przez Centralny Komitet wykonawczy personal nie wyższym dowódcom za wyjątkowe zasługi.

Sztab armji czerwonej nosić będzie odtąd nazwę sztabu generalnego armji czerwonej.

